

REßMANN, ROBERT (71): Ääpel

Als Pänz moote mer beim Buur Ääpel oplese. Dä Buur wor domols schwer rich un geizig. Mer hatten jo nit vill ze esse doheim nohm Kreeg. Dann han ich dä eine Korv Ääpel däm Buur avgelivert för e Märkche, wat mer doför krähte, un dä nächste Korv han ich verbuddelt un han dann do oven jet Strüh dropgestoche. Des Ovends ben ich mem Sack dann op dat Feld gekruffe un ha' mir die ganze Ääpele gehollt. Ming Mutter hät nit gefrog, wo die Ääpele her

wore. De Hauptaach, mer hatten jet ze esse.

Es mer ens e Dinge passiert, et ging widder öm Ääpele. Dä Buur hatt e groß Feld gehat, wo nevnen de Ääpele Knolle stundte. Un die Knolleblädder hingen üvver en ganze Reih Ääpel. Nor hatt dä Buur die Reih uszomaache vergesse. Die han ich dann gefunge un samsdags ovends ben ich dann met mingem Vetter em Heuwägelche en der Bruch getrocke un dann ha' mir die ganze Reihe usgemaht. Dann hatte mer för zwei Familie för der ganze Winter Ääpel.

Reßmann, Robert (71): Ääpel

?als pænts mo:tə me baim bu:ɐ ʔɛ:pəl ʔop'lezə dɛɣ bu:ɐ vo:ɣ 'do:mols 'ʃveɣ ɪf ʔʊn 'jɑ:tsɪf mɛɣ hatən jo: nit fil tsə ʔesə da'heɪm no:m kɛ:ɪj dan han_ɪf ʔaɪnə kɔɪf ʔɛ:pəl dɛm bu:ɣ 'ʔafjəlɪvət fœ_ə mɛɪkɪjə vat me 'dɔfœ kɛ:tə ʔʊn dɛ nɛ:kstə kɔɪf han_ɪf fœbʊdlt ʔʊn han dan dɔ ʔʊvən jɛt ʃtɪy: dɔɔpɔ'ʃtɔxə dəs ʔɔ:vəns ben_ɪf mem 'zak dan ʔop dat felt jəkɔfə ʔʊn ha_mɛɣ di jantʂə ʔɛ:pələ jəholt mɪŋ mʊtə hɛt nit jɛfɔ:t vo di ʔɛ:pələ heɣ vo:ɔə də 'hoʊpza mɛ hatən jɛt:sə ʔesə ʔes me ʔənz_ə dɪŋə pasɪɣt ʔət jɪŋ vedə ʔəm ʔɛ:pəl dɛ buɣ had_ə ɣɔ:s felt jəhat vo: nevən dɛ ʔɛ:pələ knɔlə ʃtʊndə ʔʊn di 'knɔləblɛdɛ hɪŋə ʔɪvə ʔən jantʂə ɪaɪ ʔɛ:pəl nuɣ had:ɛ bu:ɐ di ɪaɪ 'ʔʊstʂo,ma:xə fɛjɛsə di han_ɪf dan jɛfʊŋə ʔʊn 'zamstas ʔɔ:vəns ben_ɪf dan me mɪŋəm fɛtə ʔem 'ɪjœvɛ:jəlɪjə ʔen dɛ bɔx jɛɔkə ʔʊn dan ha_mɪɣ di jantʂə ɪaɪ 'ʔʊsjəma:t ʔʊn da hatə me fyɣ tsɪaɪ fa'mɪɪjə fy dɛ jantʂə vɪntə ʔɛ:pəl